

Full diocesà

27 de març del 2022

p4 –Campanya econòmica per al Dia del Seminari

p6i7 –Entrevista al bisbe Francesc Conesa

Foto: Lluís Cloa

Coneguem més el bisbe Francesc

Ja fa quinze dies que el bisbe Francesc Conesa va prendre possessió de la diòcesi de Solsona. En la seva homilia es va dirigir als fidels parlant sobre l'evangelització, demanant implicació sobretot als laics i posant-se al servei de tothom. També va demanar comunió entre tots per a poder caminar junts, fent referència al Sínode.

Durant els dies previs i també després d'aquesta celebració, han estat molts els mitjans de comunicació que han parlat del bisbe Francesc; també ell mateix ha concedit diverses entrevistes. Cal destacar la senzillesa i claredat a l'hora de respondre a les preguntes que se li formulen en les diverses entrevistes que ha tingut.

Aquesta setmana l'entrevistem des dels nostres mitjans propis, en aquest cas el Full Diocesà de Vic-Solsona. A les pàgines comunes 6 i 7 podeu llegir-la, com també a la web del bisbat de Solsona.

Volem fer esment també de la carta adreçada als fidels diocesans amb motiu de la guerra d'Ucraïna, en la qual, seguint les indicacions del papa Francesc, convidava tots els fidels a unir-se el passat dia 25 a la Consagració de Rússia i Ucraïna al Cor Immaculat de Maria.

(Trobareu aquesta carta, que van rebre els preveres del bisbat de Solsona, a www.bisbatsolsona.cat)

«Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra tu»

Diümenge VI de Quaresma / Cicle C

Lectura primera

En aquells dies, el Senyor digué a Josuè: «Avui us he alliberat de la ignomínia d'Egipte.» Llavors els israelites acamparen a Galgala, a la plana de Jericó, i van celebrar-hi la festa de Pasqua, al vespre del dia catorze del mes. L'endemà de la Pasqua, des del matí, menjaren productes del país, pa sense llevat i gra torrat. Des d'aquell dia que van menjar els productes del país, no caigué més el manà. Els israelites, no tenint ja manà, menjaren de les collites del país de Canaan durant aquell any.

(5,9a.10-12)

Salm responsorial

Tasteu i veure que n'és de bo el Senyor.

[33]

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, aquells qui viuen en Crist són una creació nova; tot el que era antic ha passat, ha començat un món nou. I tot això és obra de Déu, que ens ha reconciliat amb ell mateix per Crist i ens ha confiat a nosaltres aquest servei de la reconciliació. Perquè Déu, en Crist, reconciliava el món amb ell mateix, no retraient-li més les culpes, i a nosaltres ens ha encomanat que portéssim el missatge de la reconciliació. Per tant, nosaltres fem d'ambaixadors de Crist, i és com si Déu mateix us exhortés a través nostre. Us ho demanem en nom de Crist: reconcilieu-vos amb Déu. Déu va tractar com a pecador aquell que no havia experimentat el pecat, perquè en ell nosaltres poguéssim ser justos segons la justícia de Déu.

(5,17-21)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, veient que tots els cobradors d'impostos i els altres pecadors s'acostaven a Jesús per escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven entre ells i deien: «Aquest home acull els pecadors i menja amb ells.» Jesús els proposà aquesta paràbola: «Un home tenia dos fills. Un dia, el més jove digué al pare: "Pare, donam la part de l'herència que em toca." Ell els repartí els seus béns. Pocs dies després, el més jove arplegà tot el

que tenia, se n'anà cap a un país llunyà i, un cop allà, dilapidà els seus béns portant una vida dissoluta. Quan ho hagué malgastat tot vingué una gran fam en aquell país i començà a passar necessitat. Llavors es llogà a un propietari d'aquell país, que l'envià als seus camps a pasturar porcs. Tenia ganes d'atipar-se de les garrofes que menjaven els porcs, però ningú no li'n donava. Llavors reflexionà dintre seu: "Quants treballadors del meu pare tenen pa de sobres, i aquí jo m'estic morint de fam! Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no mereixo que em diguin fill teu; pren-me entre els teus treballadors." I se n'anà a trobar el seu pare. [...]

(15,1-3.11-32)

«Des d'aquell dia que van menjar els productes del país, no caigué més el manà. Els israelites, no tenint ja manà, menjaren de les collites del país de Canaan durant aquell any»

Dos germans perduts

Carles Riera i Fonts, pvre.

La consoladora paràbola dita del fill pròdig és un text major del Nou Testament, la glossa per excel·lència del Déu-Pare que sempre perdona, la comovedora narració del retorn dels fills extraviats.

L'un, un bala perduda, se n'ha anat de casa; l'altre, malavesat i rancorós, s'ha perdut a la llar mateixa. Però ni el petit ni el gran no han marxat mai del cor bondadós del pare.

El mot *pròdig* té dos significats oposats: vol dir 'malgastador', 'balafiador' i, per extensió, 'generós', 'després'. Per tant, en aquesta paràbola, qui prodiga bondat és el pare —veritable prodigi de tendresa i de misericòrdia— i, per això, escau d'anomenar-la, també, «Paràbola del pare bo».

El germà petit torna a casa per necessitat, però el pare el rep per amor. De la misèria a la misericòrdia, doncs. El germà gran ha endurit el cor i es queixa perquè el progenitor és, envers el «seu» fill, massa llarg a donar.

Déu surt al nostre encontre, sempre ens concedeix una nova oportunitat, no dona mai ningú per perdut. Perdonant crea vida.

El fill pròdig reflexiona. Davant el destí —la sort reservada a cadascú— la deserció no hi té cabuda. En el cor del Pare hi som abans nosaltres que les nostres imperfeccions. Hi cabem tots.

Tornar a casa, per al creient, és fer-ho al si de Déu, cercant l'harmonia perduda, és «tornar a l'ànima com a la pàtria antiga» (com diu el poeta alemany Novalis).

La imatge

És gran la figura del pare quan rep el fill que arriba de la misèria on ell mateix ha volgut caure; l'artista subratlla aquells braços que acullen, el cap enfonsat a la falda. Les altres persones contemplen; només el germà protesta.

Per això rep l'explicació del pare: tot el que és meu és teu, però al teu germà, que havíem perdut, l'hem retrobat. Per això cal matar el vedell gras.

El retorn del fill pròdig (1668). Rembrandt

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

28 dilluns

—Sant Doroteu, mr.

Is 65,17-21/Salm 29/Jo 4,43-54

29 dimarts

—Sant Eustaci, ab.

Ez 47,1-9.12/Salm 45/Jo 5,1-16

30 dimecres

Mare de Déu de l'Estrella

—Santa Gladis, reina

—Sant Joan Clímac

Is 49,8-15/Salm 144/Jo 5,17-30

31 dijous

—Santa Balbina, vg.

Beat Amadeu, duc de Savoia

Ex 32,7-14/Salm 105/Jo 5,31-47

1 divendres

—Sant Venanci, bisbe mr.

Dia d'abstinència

Comença abril, consagrat als Dolors i a la Soledat de la Mare de Déu

Sa 2,1a.12-22/Salm 33/Jo 7,1-2.10.14.25-30

2 dissabte

—Sant Francesc de Paula, fund.

—Santa Maria Egipcíaca, penitent

Jr 11,18-20/Salm 7/Jo 7, 40-53

3 diumenge V de Quaresma / Cicle C

Is 43,16-21/Salm 125/FI 3,8-14/Jo 8,1-11

Comptes 2020-2021 i campanya econòmica per al Dia del Seminari

Alguns seminaristes van donar el seu testimoni a la zona Llobregat

«Sacerdots al servei d'una Església en camí»

Prop de la festa de Sant Josep ha tingut lloc el Dia del Seminari. El lema de la jornada d'enguany s'inspira en la crida sinodal que el Sant Pare ha adreçat a tota l'Església: «Sacerdots al servei d'una Església en camí». En efecte, si el Sínode ens demana caminar junts com a Església —pels canals de la comunió, la participació i la missió—, aleshores el treball del Seminari serà el d'acompanyar el discerniment dels qui es plantegen la vocació sacerdotal amb vista a esdevenir pastors que serveixin una Església en camí. D'aquesta manera es veu clar com el servei del prevere i el caminar de l'Església es necessiten i s'alimenten mútuament.

Perquè això sigui possible, perquè el Seminari desenvolupi la seva tasca, necessita el suport de tota la comunitat eclesial: suport orant i suport material. Són diverses les iniciatives, puntuals o permanents, de pregària per les vocacions particulars en l'Església (al sacerdoci, a la vida consagrada, religiosa, missionera...). I convé que aquestes iniciatives es mantinguin i creixin. Al mateix temps, també hi ha diversitat d'iniciatives que miren de respondre al sosteniment econòmic del Seminari. Entre elles, la principal és el Dia del Seminari, pels volts del 19 de març. Per tal de fer-vos participants de la situació del nostre Seminari, adjuntem aquí els comptes del curs anterior (2020-2021), subratllant que, d'una banda, l'exercici ordinari ha estat positiu (amb un superàvit d'uns 2.600€), però que,

d'altra banda, gràcies a algunes col·laboracions imprevistes (bàsicament, per una deixa, per donatius particulars i també per una col·lecta provinent del desembre del 2020), aquest balanç ha estat encara molt millor. Ens n'alegrem i ho agraïm!

Al mateix temps, us fem saber que, gràcies a Déu, aquest curs 2021-2022 el Seminari de Solsona compta amb 7 seminaristes: 6 en etapa de Seminari Major i 1 en etapa de Seminari Menor. Aquests estudiants col·laboren, de diferents maneres (amb serveis a la casa seminari de Solsona, amb aportacions pròpies o familiars...), a les despeses de la seva formació. Tanmateix, fa falta suport extern per al manteniment del conjunt. Els donatius puntuals, la campanya econòmica del Dia del Seminari, les subscripcions periòdiques d'alguns col·laboradors, són aportacions molt valuoses per a la bona marxa d'aquesta realitat de la nostra Església diocesana.

Alguns d'aquests seminaristes van donar el seu testimoni el passat cap de setmana a les parròquies de la zona del Llobregat.

Des del Seminari agraïm de cor l'esforç de tots —fidels i preveres, famílies i consagrats, parròquies i diòcesi— i continuem confiant en la vostra pregària, mentre us assurem la nostra per tots vosaltres.

Informa: Seminari de Solsona.

Comptes del Seminari Major. Curs 2020-2021

(des de l'1-9-2020 al 31-8-2021)

Funcionament ordinari del curs**DESPESES**

1) Funcionament (difusió, gestió, vehicle, comissions)	5.115,23 +
2) Seminari Major	43.887,89 +
Aportació manteniment Seminari Major (Barcelona)	4.468,57
Cost formació seminaristes a Solsona	1.591,45
Cost formació seminaristes a Barcelona	10.755,03
Abonament per cursos de formació	-1.382,60
Cost manutenció seminaristes al Seminari Major (Barcelona) »	12.000,00
Cost manutenció seminaristes al Seminari de Solsona	9.397,46
Ajuda econòmica als seminaristes	3.950,00
Transports	2.331,98
Participació en activitats pastorals	776,00
TOTAL DESPESES	49.003,12

INGRESSOS

1) Fundacions	2.967,87 +
2) Donatius/aportacions	48.070,90 +
Col·lecta Dia del Seminari (2021)	15.661,18
Donatius de parròquies i santuaris	19.325,00
Aportacions dels seminaristes i familiars	2.674,83
Altres donatius/subscripcions	10.409,89
3) Rendiments financers/arrendaments	606,45 +
TOTAL INGRESSOS	51.645,22

RESULTAT DEL CURS 2020-2021, FUNCIONAMENT ORDINARI ..... **2.642,10****Ingressos extraordinaris**

Donatius extraordinaris (inclou una deixa)	24.300,00 +
Donatius extraordinaris	7.075,00 +
Col·lecta del curs 2019-2020 feta el novembre del 2020	9.009,08 +

TOTAL INGRESSOS EXTRAORDINARIS ..... **40.384,08****RESULTAT FINAL DEL CURS 2020-2021** **43.026,18**

Entrevista al bisbe de Solsona, Mons. Francesc Conesa i Ferrer

MCS del Bisbat de Solsona / Foto p.6: Lluís Closa

El dia 12 de març el bisbe Francesc Conesa pren possessió de la diòcesi de Solsona. Des del Full Diocesà el volem conèixer una mica més.

Primer de tot, benvingut a la diòcesi solsonina. Què és el primer que va pensar quan li van dir que seria el nou bisbe de Solsona?

Són molts els pensaments i sentiments que venen en aquell moment al cap. D'una banda, veia Solsona com un repte i tenia por de no estar a l'alçada de la missió que em demanava l'Església. Alhora tenia sentiments de gratitud al Papa per haver-me enviat a aquesta diòcesi. També em sabia greu deixar Menorca, perquè he estimat la gent d'aquella illa i també els seus paisatges i la seva cultura. Em temia que se sentissin decebuts pel fet d'haver estat només cinc anys amb ells.

Vostè ve de Menorca i ha hagut de canviar el mar per la muntanya. A

primera vista, què destacaria del bisbat de Solsona?

El canvi és gran en molts sentits. Solsona és una diòcesi extensa i rural, mentre que Menorca té la població més concentrada i en menys espai. També és una illa molt atractiva per al turisme, especialment el britànic i l'italià. Aquests primers dies vaig coneixent la realitat de Solsona tant en la seva geografia i paisatges, que trobo extraordinaris, com, sobretot, en les persones que formen aquesta Església diocesana. M'interessa sobretot conèixer els cristians que viuen la seva fe en aquesta diòcesi, per posar-me al seu costat i acompanyar-los en el seu caminar.

Un dels reptes de l'Església és arribar als allunyats. Què creu que s'ha de fer per a aconseguir-ho?

Crec que convencen més els fets que no pas les paraules. L'important és

que hi hagi comunitats vives, obertes i acollidores, que siguin «oasis de misericòrdia», llocs on es puguin acostar els qui tenen set de l'Absolut. I considero també molt important que hi hagi persones que visquin la tendresa, la misericòrdia i la compassió, proclamant amb la seva vida que creuen en un Déu que és Amor. Em sembla important que tots els cristians —i molt especialment els laics— se sentin corresponsables amb la vida de l'Església i s'impliquin en la missió d'anunciar Jesucrist.

Al bisbat de Solsona hi ha un bon grup de seminaristes. Els ha conegut? Coneix la realitat del Seminari Major?

El mateix dia d'inici del meu ministeri, a la tarda, vaig estar reunit amb el grup de seminaristes. El Seminari ocupa un lloc central en el meu cor i espero que també estigui al centre del cor de tots els diocesans. Hem d'estimar el Seminari i no ens hem de cansar de pergar per les vo-

7 –miscel·lània

cacions i, al mateix temps, fomentar una cultura de la vocació.

El dia 12 de març uns quants joves del bisbat van fer de voluntaris durant la celebració. Què vol transmetre a les noves generacions?

M'agradaria que les noves generacions experimentessin el goig de creure en Jesucrist. Per a moltes persones la fe cristiana és una cosa pròpia de temps passats; s'ha perdut la novetat de l'Evangelí. Als joves cal mostrar-los tot l'atractiu que té la persona de Jesús i viure seguint les seves empremtes, perquè en captin la novetat, tota la proposta de vida que es conté en ell.

Tot just ha començat el seu pontificat. Ens podria dir quins seran els seus primers passos?

El primer pas ha estat reunir-me amb els sacerdots, que són els col·laboradors més directes del bisbe. Després he visitat les tres comunitats con-

Professió de fe i Jurament

templatives que hi ha la diòcesi, perquè confio molt en la seva oració, que és necessària per al meu ministeri. Ara m'estic reunint amb els diversos organismes diocesans per conèixer millor la realitat d'aquesta Església. Tinc previst reunir-me aviat amb l'equip del Sínode, amb Càritas diocesana i amb la

Delegació de Joventut. En fi, a poc a poc vaig fent passos per conèixer aquesta Església, a la qual m'estic incorporant amb esperit de servei.

Agraïm al bisbe Francesc aquestes paraules adreçades als lectors del Full Diocesà.

Primera trobada del bisbe amb elclergat

Tots implicats en l'evangelització

Francesc Conesa, bisbe de Solsona

Estimats diocesans,

L'evangelització és responsabilitat de tot cristià. Ja ha quedat enrere el temps en què es pensava que predicar l'Evangelí era només cosa dels bisbes o els sacerdots. Cada cristià, pel fet de ser-ho, ha de ser transmissor de la fe. L'arrel de l'enviament es troba en el nostre baptisme. El dia que rebem les aigües del baptisme comencem a ser deixebles de Jesús. Però tot deixeble esdevé immediatament testimoni del que ha vist i sentit, del que ha experimentat. És impossible haver trobat la llum i no voler-la compartir amb els altres; qui té el seu cor ple de joia, la contagia als altres; no es pot ser seguidor de Jesús i no explicar què s'ha experimentat. El papa Francesc diu sovint que tot deixeble és missioner: «en virtut del baptisme rebut, cada membre del Poble de Déu ha esdevingut deixeble missioner» (EG 120).

Ser missioner no depèn de la funció que es té a l'Església, ni de la formació que pugui tenir una persona, ni del seu estat de vida. Cada batejat és enviat; en cada un actua la força de l'Esperit, que impulsa a evangelitzar. Per això, no es pot ser deixeble de Jesús sense ser alhora missioner. M'agradaria que cada cristià de Solsona se sentís veritablement implicat i compromès en la tasca d'anunciar Jesucrist i que, junts com a Església, ens poséssim al servei d'aquesta missió apassionant que hem rebut del Senyor.

Per tant, hem de créixer com a evangelitzadors. Creixem, en primer lloc, en la mesura en què visquem una experiència profunda de tracte amb Jesucrist i de relació personal amb ell a través de l'escolta de la seva paraula, la pregària, la recepció dels sagraments i la pràctica de les virtuts, especialment la caritat. És important també tenir cura de la formació dels cristians, la qual ha de ser

integral, és a dir, ha d'abastar tots els aspectes de la vida cristiana. En tercer lloc, crec que és fonamental viure el sentit de pertinença a l'Església, perquè hom no pot ser testimoni de Jesucrist de manera aïllada i independent, sinó unit a altres cristians, essent pedra viva de l'edifici espiritual que és l'Església (cf. 1Pe 2,5). Perquè tots ens sentim membres actius de l'Església serà important fomentar la participació de tothom en la vida i missió de l'Església, que no pot quedar en mans d'una elit clerical. A això ens està impulsant el Sínode dels bisbes, que estem celebrant en la seva fase diocesana. Com a Església ens hem de preguntar també com podem oferir un testimoni més clar de l'Evangelí.

En qualsevol cas, la missió evangelitzadora no es pot postergar. Les imperfeccions i les deficiències que trobem no poden ser una excusa, perquè és urgent anunciar l'Evangelí. «Tots som cridats a oferir als altres el testimoni explícit de l'amor salvífic del Senyor, que més enllà de les nostres imperfeccions ens ofereix la proximitat, la Paraula, la força, i dona un sentit a la nostra vida» (EG 121).

